

imena. Pri trtah s črnimi grozdi bi še zaradi kolikosti priporočal ramfolak (blauer Blank), ogerska kadarka pa vsaj v mojem vinogradu pri Slov. Bistrici ni obrodila. Sploh naj v vsakem okraju vinogradniki pomnožé one trte, katere tam najbolj rodé in so aklimatizirane. — Ako čitam dolgo vrsto francoskih in nemških plemen, ki naj bi se uvedla pri nas, spominjam se besed: »Warum in die Ferne schweifen, sich, das Gute liegt so nah«. G. Belétu pa priporočamo, da se potujé in poučujé kolikor mogoče ozira na krajevne razmerje.

Prav natančno popisana in s podobami razjasnjena so vsa dela, začéni od pomnožitve trt do njih nasaditve. Na Štajerskem navadno cimenje trt, ne siljenje, kakor pravi pisatelj menda po nemškem »antreiben der Reben«, v cimnicah (Weingruben) pri ameriških trtah ne daje tako povoljnih uspehov kakor pri domačih. Francoski veččak Richter nič ne povese ključev v cimnice, temveč jih po cepitvi précej vloži v trtnico, sevéda v povsem drugače urejeno trtnico, kakor je pri nas navada.

Končno priporočam vsem vinogradnikom, ki se želé temeljito poučiti o sedanjem vinarstvu, naj si omislijo knjigo, katere celó Nemci nimajo jednako dobre. Cena 40 kr. za 7 tiskanih pól z 32 podobami je také nizka, da se moremo le čuditi založniku D. Hribarju. Dolžnost štajerskega dež. odbora bi pač bila, da nakupi večje število knjig ter jih brezplačno razdeli po okrajih, od trtne uši okuženih, kakor je to storil krajski deželni odbor z Dolenčevó knjižico.

Dr. J. Vošnjak.

Nova slovenska opera. Gospod *Viktor Parma*, c. kr. okrajni komisar v Litiji, čegar ime je slovenskemu občinstvu že dobro znano po različnih glasbenih delih, dovršil je minuli mesec novo slovensko opero, in sicer na libreto „Teharskih plemičev“, ki so se lani v kompoziciji g. dr. B. Ipavca predstavljali v slovenskem gledališči. Delo je pisano v velikem opernem slogu ter obseza jako melodijozne arije, recitative in zборе. Gospod Parma je „Teharske plemiče“ popolnoma komponiral, zato se je tekst marsikje okrajšal in sploh v marsičem pre naredil. — Želeti bi bilo, da se ta opera skoro uprizori na našem gledališči; brez dvojbe bode izredno ugajala.

Prešérnove poezije v cirilici, in sicer balade, romance in legende so izšle v Dolenčevi tiskarni v Trstu. Proti izdaji sámi nimamo nič, saj je namen g. prepisatelja *Lamurskega* celó povsem hvalen, vprašanje pa je, ali kdaj obveljá njega spopolnjena cirilica. Knjižica obseza 88 str. in stane 15 kr., po pošti 3 kr. več.

Nov slovenski list v Ameriki so ustanovili slovenski delavci pod naslovom »Glas Naroda«. Izbajal bode vsako sredo v New-Yorku 436 E. 72 nd. Str. (City). Za naše kraje stane do konca leta 1 gld. »Glas Naroda« se bode odločno potezal za slovenskega delavca v Ameriki, pisan pa bode v narodnem in katoliškem duhu. Izdajateljji so Anton Logar, Jožef Rems in Fr. Sakser.

Slovensko gledališče. „Dramatično društvo“ je pričelo letošnjo gledališko dóbo dné 1. vinotoka in uprizorilo do vštete dné 26. m. m. vsega skupaj osem predstav, ki so bile razvrščene tako-le: dné 1. vinotoka „Dolenjska železnica“, gluma v treh dejanjih, češki spisal *dr. Jožef Štolba*, poslovenil in lokaliziral *Fr. Gestrin*; dné 4. vinotoka „V spanji“, vesela igra v jednom dejanji, spisal *Julij Rosen*, poslovenil *Jožef Nolti*, in „Cavalleria rusticana“; dné 7. vinotoka „Dama s kamelijami“, drama v petih dejanjih, spisal *Aleksander Dumas sin*, poslovenil *Fr. Svetič*; dné 12. vinotoka vesela igra „Ravna pot, najboljša pot“, po *Schlesingerji* prevel *Jesenko*, in *Blodkova* opera „V vodnjaku“; dné 15. vinotoka *Stroupežniškega* národna igra „Naša kri“; dné 18. vinotoka „Mylord Cartouche“, vesela igra v jednom dejanji, spisal *K. pl. Kohlenegg*, poslovenil *J. R.*, in opera „Cavalleria rusticana“; dné 21. vinotoka „Miška“, vesela igra v treh dejanjih, spisal *Puilleron*, preložil *Ivan Podgornik*, in dné 26. vinotoka „Klobuk“, vesela igra v

jednem dejanji, spisala *E. Girardin*, poslovenil *V. Mandelc*, in opera „Cavalleria rusticana“. Izmed teh iger so bile, za naše gledališče nove „Dolenjska železnica“, „Dama s kamelijami“, „Ravna pot, najboljša pot“ in „Miška“. — V obče je treba priznati, da je prvi mesec tekoče gledališke dōbe minil dōkaj uspešneje nego lani, zakaj uprizorili so se večinoma dobri proizvodi in tudi slovensko občinstvo zahaja pridneje k predstavam nego v lauski sezoni, ko so se že precej pri drugi predstavi pokazale prav nevšečne praznine. Otvoritvena predstava sevēda ni bila kaj srečna, zakaj „Dolenjska železnica“ je delo brez posebne literarne vrednosti, in nje uprizoritev ob početku gledališke dōbe se je dala opravičiti zgolj gledē na istočasno otvoritev dolenjske železnice. Igra sama po sebi je predolga, kar se sosebno čuti v prvem dejanji, mimo tega ni lokalizirana naj srečneje. Občinstvo se ni moglo ogreti zánjo in je izrečno pohvalilo prav za prav le *g. Borštnika*, čegar naloga pa je premalenkostna in prepasivna, da bi zakrila druge nedostatke. Izimši *g. Veroviška*, ki je bil vsekakor preeleganten župan, navzlic temu pa prečej lesen, ugajali so nam drugi predstavljalci večjih nalog še dosti; tudi ljudski prizori so bili dobri, dasi naposled nismo vedeli, čemf tolikanj hrupa za nič! — V *Dumasovi* „Dami s kamelijami“, katero ocenjati bi bila do cela nepotrebna stvar, pridobila si je zlasti gospā *Borštnikova* v težavni nalogi Marguerite Gautierjeve obilo zaslužene pohvale in je sōsebnno krasno pogodila končni prizor, kjer je razvijala prirodno in uprav pretresujočo tragiko. Izmed drugih igralcev je hvalno imenovati *g. Borštnika* kot *Armanda Duvala*; *gg. Lovšin* in *Danilo* sta ustrezala. Gospoda *Veroviška*, ki je prevzel nalogo očeta Duvala, bilo je zgolj jokavo vzdihanje, in sicer tam, kjer ni bilo nobene potrebe. Igralo se je decentno, sicer pa za pariški salon tu in tam prečej nerodno. — Tretjo novost, krasno in dovtipno pisano „Miško“ je vzprejelo občinstvo prijazno, kakor se spodobi, dasi igralci niso povsod zadeli lahkega konverzacijskega tona. Očitati bi se dalo „Miški“ zgolj to, da ji snov ne zadošča za tri dejanja; ali pisatelj je položil vānjo toliko esprita, da se ta nedostatek največ ne čuti. Sōsebnno nežno, presrečno in zajedno psihološko resnično je opisana „Miška“ sama, deklica, ki prvič ljubi. Gospodičina *Slavčeva* jo je predstavljala, lahko rečemo, izborno; *g. Borštnik* jo igral sicer točno, kakor smo temu že vajeni, vendar se nam je zdelo, da je premalo pointiral. — O drugih igrah bodi samō povedano, da so se izvajale v obče povoljno — „Naša kri“ pač prerobato; posebe o jednodajanskih igrah pred operami pa bi želeli nekoliko več izbiračnosti, da se ne bodo dajale stvari kakor „Ravna pot, najboljša pot“ in famozni „Mylord Cartouche“, pri katerih se občinstvo samō nesmrtno dolgočasi! —

Naše operne predstave so dosegle letos višino, na kakeršno se vzpnē le malo katero gledališče v provinciji. Nečemo sicer trditi, da je bila vsaka predstava celotno dovršena, toda na novoangažirane soliste je naše gledališče lahko ponosno. Primadona gospodičina *Leškina*, koloraturna pevka gospodičina *Řiha*, tenorist *g. Beneš*, baritonist *g. Noll* in basist *g. Vašiček*, vsi razpolagajo od prvega do zadnjega z lepim, obsežnim in zvonkim glasom, prikupno zunajostjo in odlično igro. Želeli bi samō, da se jim že skoro podā prilika nastopiti v novih nalogah. Brez dvojbe dosežejo prav tisti uspeh kakor doslej še pri vsakem nastopu!

Hrvaško-slovenska pesmarica. Zagrebško »Kolo« vabi na naročbo hrvaško-slovenske pesmarice, ki bode na 25 tiskanih polah obsezala v partituri okolo 150 zborov ter stala 1 gld. Poleg skladeb najboljših hrvaških skladateljev bodo vānjo vzprejete tudi skladbe slovenskih skladateljev, zlasti Hajdrihove, Ipavčeve, Majerjeve, Maškove, Nedvēdove, Sattnerjeve, Vašakove in Foersterjeve. Uredil bode pesmarico znani strokovnjak in pevovodja »Kola«, gosp. *N. pl. Faller*. Knjiga, na katero opozarjamo vse prijatelje hrvaške in slovenske glasbe, izide o Veliki noči prihodnjega leta.